Klevų g. 10, Balbieriškis, LT-59232 Prienų r .
http://www.balbieriskis.prienai.lm.lt
mokykla@balbieriskis.prienai.lm.lt

Klevas

Balbieriškio pagrindinės mokyklos laikraštis
2014 m. spalis, **Nr. 1**
Kaina: 50 cnt.

Su Rugsėjo 1-ąja!

Rugsėjo 1-osios šventė

Rugsėjis... Turbūt nė vienas nepastebėjome, kaip greitai jis atėjo. Buvo vasara ir štai jau ruduo. Greitas ir negailestingas laikas bėga į naujus mokslo metus, o mes – moksleiviai ir mūsų mokytojai – verčiam naują lapą, į kurį rašysime tai, ko dar nerašėme, iš kurio skaitysime tai, ko dar neskaitėme, klysime ten, kur dar neklydome, o galbūt ir būsime su tais, kurių dar nepažįstame.

Taigi, kaip ten bebuvo, mes vis tiek žengėme pirmą žingsnį šiais mokslo metais, už mokyklos slenksčio liko vasaros įspūdžiai, išdaigos. Visi pasikeitę, padidėję ne tik ūgiu, bet ir protu, linksmi ir žvalūs, sutikome svarbiausią mokslo šventę ir pirmąją pamoką už suolo, kuriame pernai metais liejome prakaitą siekdami savo tikslų. Mokslo ir žinių šventę gražiais posmais pradėjo mokyklos pavaduotojos: Neringa Zujienė ir Gražina Antanavičienė. Skaitytos eilės ne vieną vedė susimąstyti apie mokyklos vertę mūsų gyvenimo kelyje. Rugsėjo pirmosios proga mus sveikino mokyklos direktorius Stasys Valančius, Prienų rajono savivaldybės administracijos direktorius Algis Marcinkevičius, Balbieriškio seniūnė Sigita Ražanskienė ir Balbieriškio parapijos klebonas Remigijus Veprauskas. Nors šie žmonės nedirba mokytojo darbo, tikriausiai norėdami mums gero, jie sakė ne vieną gerą žodį, kuriais mokė tai, ko galbūt neišmoksime mokykloje. Atėjo laikas pasisakyti rimtiems mūsų pirmokams. Jie visi pasakė po labai gražų eilėraštuką, nors ir nedrąsiai, tačiau tikrai labai gražiai. Pažiūrėję į mažus pirmokėlius turbūt visi prisiminėme savo pirmą dieną mokykloje, kai stipriai įsikabinę į mamos ar tėčio ranką žengėme pirmą ir labai svarbų žingsnį į savarankiškumo pasaulį. Dideli ir užaugę dešimtokai taip pat deklamavo eilėraščius jau neklysdami, tačiau tokie nedrąsūs. Geriau įsižiūrėję ir jų veiduose matėme mažą, užsilikusią vaikiškumo gyslelę, su kuria jie gyvens toliau, net ir tada, kai ves savo vaikus į mokyklą, jie ją vis dar turės, nes tik ši gyslelė niekada nedingsta. Klausite kodėl, o todėl, kad ji atsiranda mokykloje...

Eglė Zujūtė, 8 klasė

Mokyklinis laikraštis sugrįžta!

Kiekvieni mokslo metai kažkuo ypatingi. Šiais mokslo metais susibūrė šauni jaunųjų žurnalistų komanda, kuri nusprendė leisti mokyklinį laikraštį. Mokyklinis laikraštis mokykloje buvo leistas ir anksčiau.

Mes stengsimės visą mokyklos bendruomenę informuoti apie tai, kas vyksta mokykliniame gyvenime, nes jis iš tiesų yra įdomus. Laikraščio komandą sudaro 5-10 klasių mokiniai: Silvija Paužaitė, Toma Petraškaitė, Rasa Radžiūnaitė, Augustina Siaurukaitė (5 kl.), Rytė Juodžiukynaitė (6 kl.), Laura Charbakaitė, Paulina Makselytė, Klaudija Rutkauskaitė, Eglė Zujūtė (8 kl.), Monika Augaitytė, Stasys Bartkevičius (10 kl.).

Visų, kurie turi idėjų, pastabų ar įdomių minčių kūrybinei laikraščio komandai, prašome pasidalyti savo mintimis su lietuvių kalbos mokytojomis ar jaunaisiais žurnalistais.

Žurnalistų redakcijos nariai

Stasys Bartkevičius, 10 klasė

Mokyklos direktorius S. Valančius

Prasidėjus naujiems mokslo metams, kai visos mokyklos bendruomenės laukia sunkus ir įtemtas darbas, nusprendėme pakalbinti mūsų mokyklos direktorių.

Tikriausiai kiekvienas mūsų norėtų būti mokyklos direktoriumi, kai rytais nereikia skubėti į pirmą pamoką, kasdien nešiotis sunkios kuprinės, o grįžus namo ruošti namų darbus. Papasakokite, koks iš tiesų yra direktoriaus darbas.

Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad vienintelis žmogus, kuris mokykloje beveik nieko neveikia – tai direktorius. Jį sutiksi vaikščiojantį po mokyklą, sėdintį kabinete arba su mokytojais, pavaduotojais ar svečiais kalbantį prie kavos puodelio. Tačiau direktoriaus darbas yra pilnas kasdieninės įtampos, atsakomybės, reikalaujantis kartais greitų, bet teisingų sprendimų. Juk direktorius atsako už visą mokyklos veiklą, todėl į jį kreipiasi visi: mokiniai, mokytojai, aptarnaujantis personalas, tėveliai. Direktoriui rūpi, kad mokiniai saugiai atvyktų į mokyklą, joje gautų deramą ugdymą, būtų pamaitinti, mokytųsi saugioje aplinkoje ir t.t. Todėl ir darbo diena jam prasideda pakankamai anksti – prieš pamokas aplankomas ikimokyklinio ugdymo skyrius ir pradinė mokykla. Be to, direktorius yra ir mokytojas, todėl kartais tenka skubėti ir į pirmą pamoką...

Direktoriaus visi klauso. O ar direktoriui reikia kažko klausyti?

Aišku, direktorius taip pat turi vykdyti nurodymus: savivaldybės vadovų (jie yra mokyklos steigėjai), švietimo skyriaus atstovų (jie rūpinasi viso rajono ugdymo reikalais), dar yra Švietimo ir mokslo ministerija (bet ji toli nuo Balbieriškio – Vilniuje). Tačiau direktoriui yra mieliau ne klausyti, o įsiklausyti – į Mokyklos tarybos (kaip aukščiausio savivaldos organo), Darbo tarybos ir kiekvieno bendruomenės nario pastabas, pageidavimus, patarimus...

Ką patartumėte daryti tiems mokiniams, kurie norėtų tapti mokyklų direktoriais? Kokiomis savybėmis turėtų pasižymėti žmogus, norintis tapti vadovu?

Kiekvienas vadovas turėtų būti lyderis, paskui kurį pasitikėdama eitų visa bendruomenė. To mokytis galima ir mokyklos suole – tapti klasės, būrelio, o galbūt draugų rato lyderiu. Tai nėra lengva, nes tas, kas priekyje, visada matomas, analizuojamas, vertinamas (ir ne visada tik teigiamai). Tačiau šito reikia mokytis, nes veržlūs, atkaklūs pasiekia savo tikslą.

Nors vasara daugeliui iš mūsų yra atostogų metas, tačiau mokykloje priešingai, vasara – pats darbymetis. Kokie darbai buvo atlikti šią vasarą mūsų mokykloje?

Mokinių atostogų metu ūkinis personalas ruošė patalpas būsimiems mokslo metams. Panaudoję mokyklos ir rėmėjų lėšas, įdėję daug pastangų, prie aktų salės įrengėme patalpas valgyklai. Maistas atvežamas iš Kunigiškių pradinio ugdymo skyriaus, bet turime viltį, kad kitais metais jį gaminsime vietoje. Pirmieji mokinių ir darbuotojų atgarsiai apie maitinimo kokybę yra geri. Iš 4 aukšto „nusileido“ biblioteka su skaitykla. Tikiuosi, kad patogesnė vieta pritrauks daugiau mokinių, pageidaujančių paskaityti knygą, prisėsti prie kompiuterio, ieškoti reikiamos informacijos. Pradinės mokyklos saugumui užtikrintos įrengtos vaizdo stebėjimo kameros. Prie Kunigiškių ir Balbieriškio pradinių mokyklų įrengti aikštynai, kuriuose mokiniai ir visi pageidaujantys gali sportuoti.

Kiekvienas mokslo metų pradžios laukia tiek su nerimu, tiek su džiaugsmu širdyje. Kokios naujovės laukia mūsų šiais mokslo metais?

Šiek tiek pasikeitė mokytojų sąstatas – kai kurie dėl įvairių priežasčių paliko mūsų mokyklą, o jų vietą užėmė kiti. Tikiuosi, kad visa bendruomenė nuoširdžiai priims juos į mūsų kolektyvą.

Šiais mokslo metais tęsime dalyvavimą Olweus programoje, kreipdami dėmesį į klasių ir visos mokyklos mikroklimato gerinimą. Mokytojai daug dėmesio skirs mokinių konsultavimui, kiekvieno mokinio pažangos fiksavimui. Numatyta daug tradicinių ir kitų bendramokyklinių renginių. Sveikintinas mokinių ir mokytojų pasiryžimas atgaivinti mokyklos laikraščio leidimą.

Mokykloje dirba išties daug puikių mokytojų. Gal turite Jūs savo gyvenimo mokytoją? Ar nemanote, kad mokslo metų pabaigoje reikėtų išrinkti ir apdovanoti geriausią mokytoją?

Mokykloje dirba įvairių kartų mokytojai. Vieni skaičiuoja dešimtimis, kiti – tik pirmąją dešimtį metų stovi prie mokytojo stalo. Tačiau vieni iš kitų turi galimybę pasimokyti – perduoti patirtį, duoti patarimą ar jį gauti. Pritariu idėjai nominuoti geriausią mokytoją, bet tai padaryti bus nelengva, nes reikės rinktis iš beveik 30 kandidatūrų...

Ar norėtumėte atsukti laikrodį atgal ir grįžti į mokyklinį suolą? Jei taip, į kurią klasę grįžtumėte? Kodėl?

Norėčiau grįžti gal tik į 11 klasę. Tuo laiku gavau motociklininko teises (jas leido laikyti nuo 16 metų), egzaminų jaudulys, mokykloje patys vyriausi, profesijos pasirinkimas...

Gal prisimenate kokį linksmą nutikimą, kuris nutiko, kai Jūs dar buvote mokinys? Papasakokite.

Lankiau chemikų būrelį. Labai patiko auginti koralus (namuose į indą su prisotintu tirpalu įleidi siūlą, o ant jo formuojasi į koralus panašūs dariniai). Kartą nuo mamos gavau pylos už savo „eksperimentus“, nes ji išgėrė mano paliktą tirpalą vietoj limonado. Gerai, kad viskas baigėsi laimingai.

Jūs esate lankęsis ne vienoje Lietuvos mokykloje. Kuo Balbieriškio pagrindinė mokykla skiriasi nuo kitų Lietuvos mokyklų. Ar mes kažkuo unikalūs?

Mūsų mokyklos bendruomenė yra panaši į daugelio mokyklų kolektyvus - toks pat triukšmas, mokinių bėgiojimas per pertraukas, skubėjimas į valgyklą ir t.t. Man atrodo, kad mūsų mokiniai nebijo bendrauti su mokytojais (pasisveikina, atsisveikina, net gero savaitgalio palinki...), yra pakankamai draugiški, bet kalbos kultūros reikėtų pasimokyti...

Ko palinkėtumėte šiais mokslo metais visai mokyklos bendruomenei?

Visiems linkiu susiklausymo ir sutarimo – juk tik bendrai tardamiesi, bendrai veikdami pasieksime užsibrėžtų tikslų (visos mokyklos, o gal pamokos, o gal tik atskiros užduoties atlikimo...).

Dėkojame už atsakymus!

Laikraščio redakcija

Mokytojo dienos proga nusprendėme pakalbinti 5-10 klasių mokinius, nes įdomu buvo sužinoti jų nuomonę apie mokytojus, mokytojo profesiją.

1. Trimis žodžiais apibūdink savo auklėtoją.
Graži, gera, maloni (Rasa, 5 kl.).

2. Kurios mokytojos kabinetas Tau yra jaukiausias? Kodėl?
Rusų kalbos kabinetas, nes jis yra mūsų auklėtojos (Gantas, 5 kl.).

3. Ką Mokytojo dienos proga palinkėtum savo auklėtojai?
Stiprybės ir kantrybės prižiūrint 5-6 klasę (Rytė, 6 kl.).

4. Kurį mokyklos mokytoją laikytum autoritetu? Kodėl?
Lietuvių kalbos mokytoją Ritą Šalčiūtę, nes ji yra labai miela ir linksma mokytoja (Rytė, 6 kl.).

5. Kokį įspūdį susidarei apie naujus mokyklos mokytojus?
Kai kurie mokytojai geri, kai kurie dar geresni. Džiaugiuosi, kad mokyklą papildė nauji mokytojai (Mantvydas, 7 kl.).

6. Ar norėtum ateityje būti mokytoju? Kodėl?
Ne, nes nemėgstu atsakomybės (Edvinas, 7 kl.).

7. Ką Tarptautinės mokytojo dienos proga palinkėtum visam mokytojų kolektyvui?
Daug kantrybės mokant mokinius ir kad mokiniai klausytų (Dmitrij, Karolis, 8 kl.).

8. Kokius gražius prisiminimus iš pradinės mokyklos saugoji iki šių dienų?
Prisimenu savo pirmąją mokytoją, įdomias jos pamokas (Laura, 8 kl.).

9. Ką pakeistum mokykloje, jeigu būtum mokytojas arba mokyklos direktorius?
Padaryčiau, kad būtų trumpesnės pamokos ir ilgesnės pertraukos (Mantas, 9 kl.).

10. Ar klasėje darote staigmenas vieni kitiems, auklėtojai?
Taip, mes sveikinam vieni kitus visomis progomis ir labai gerbiame savo auklėtoją (Odeta, 9 kl.).

11. Ką palinkėtum savo auklėtojai ir kitiems mokyklos mokytojams šiais, Tau ir Tavo klasei, paskutiniais mokslo metais?
Geros nuotaikos ir kantrybės su neklaužadomis (Karolina, 10 kl.).

12. Prisimink linksmą pokštą, nutikimą, kurį su klase esate iškrėtę savo auklėtojai.
Labai juokinga buvo, kai auklėtoją gimimo dienos proga pasveikinome savaite anksčiau. Mes labai mylim savo auklėtoją ir stengiamės ją visada nustebint, kai tik tam yra proga. Tąkart pasistengėm per daug! Auklėtojai atėjus į klasę ir mums visiems sušukus: „staigmena“, sužinojome, kad jos gimtadienis tik po savaitės. Buvo labai juokinga, bet manau, tai ženklas, kad mums auklėtoja labai rūpi (Karolina, 10 kl.).

Monika Augaitytė, 10 klasė

Mieli Mokytojai,

Jūs kasdien iš žodžių, žinių ir širdies kuriate ateities žmogų, ugdote jo protą, plečiate jo vaizduotę.

Sveikinu Jus su Mokytojų diena ir linkiu Jums ištvermės, kantrybės bei tikėjimo savo darbu. Jūsų dėka kiekviena mokykla tampa antraisiais namais mokiniams, kuriuose kuriama jų ateitis.

Rasa Radžiūnaitė, 5 klasė

TU esi MOKYTOJAS...

***Tu** gimei tą akimirką, kai klausimas išsiveržė iš vaiko burnos. Buvai daug kuo ir daug kur.*

***Tu** – Sokratas, raginantis jaunimą pažinti pasaulį per klausimus.*

***Tu** – H. K. Andersenas, daugybėje pasakų atskleidžiantis tiesą.*

***Tu** – M. Kolins, kovojanti už kiekvieno vaiko teisę į mokslą.*

***Tu** priklausai tai grupei mokytojų, kurių veidai ir vardai greitai pamirštami, tačiau pamokos ir asmenybės mokinių darbuose išlieka ilgai.*

***Tau** per vieną dieną tenka pabūti aktoriumi, draugu, slauge, gydytoju, treneriu, pamestų daiktų ieškotoju, pinigų skolintoju, taksistu, psichologu, tėvu, pardavėju, politiku, paslapčių saugotoju.*

***Tu** – paradoksas. Geriausiai kalbi atidžiai klausydama(s). **Tavo** didžiausi gabumai – iš mokinių pagarbiai priimti tai, ką jie duoda.*

***Tavo** tikslas – ne materialios vertybės, nors visada ieškai mokiniuose slypinčių lobių. Nuolatos bandai įžvelgti ir padėti prasmingai panaudoti kartais giliai po pralaimėjimų griuvėsiais pasislėpusius gabumus.*

*Gydytojas suteikia žmogui progą gyventi per vieną stebuklingą akimirką, o **Tu** gali stebėti atgimstančią vis naujais klausimais, mintimis ir draugystėmis asmenybę.*

Auklėtojas ir mokytojas žino, jog su meile ir tiesa kuriamas jo kūrinys liks visiems laikams.

***Tu** – kovotojas, kasdien kariaujantis prieš nuolatinį neigiamą požiūrį, baimę, abejingumą, prisitaikėliškumą ir apatiją. Laimei, turi puikius sąjungininkus: Intelektą, Smalsumą, Tėvų paramą, Individualumą, Kūrybingumą, Tikėjimą, Meilę ir Juoką. Visi jie atkakliai **Tave** remia.*

***Tavo** praeitis kupina prisiminimų. Dabartis – viliojanti, pilna nuotykių ir smagumo, nes **Tau** leista prisiliesti prie ateities.*

Pagal J. W. Schlatter

Kuprinių svėrimo akcija „Kas kuprinėje gyvena?“

Šių metų rugsėjo mėnesį Prienų r. Balbieriškio pagrindinėje mokykloje 2, 3, 4, 5, 6 klasėse vyko kuprinių svėrimo akcija „Kas kuprinėje gyvena?“ Šios akcijos tikslas: išsiaiškinti, ar mokinių kuprinės nesveria daugiau nei 10 proc. jų kūno masės svorio, ar jiems kiekvieną dieną tokią kuprinę nešioti nesunku, ar turi atšvaitą prie kuprinės.

Kuprinė vaiką lydi kiekvieną dieną į mokyklą ir iš jos. Italijos, Austrijos, Honkongo mokslininkų tyrimais įrodyta, kad per daug sveriančios ir netinkamai nešiojamos kuprinės daro įtaka kaklo, pečių, nugaros skausmų bei netaisyklingos laikysenos vystymuisi. Ryškiausi pakitimai įvyksta jaunesniame mokykliniame amžiuje (7-12 metų), nes šiame amžiaus tarpsnyje stuburas dar tebėra nesukaulėjęs, lankstus, o nugaros raumenys silpni, greitai pavargsta.

Optimalus pilnos kuprinės svoris turėtų sudaryti ne daugiau kaip 10 proc. moksleivio kūno masės.

Didžiausias pilnos kuprinės svoris neturi viršyti 15 proc. moksleivio kūno masės. Rekomenduojama turėti kuprinę su dviem diržais ir nešioti ant abiejų pečių užsidėjus, taip pat būtų labai pagirtina, jeigu prie kuprinės būtų pritvirtintas atšvaitas. Rengiamoje akcijoje dalyvavo 49 (2-6 klasių) mokiniai.

Tyrimų rezultatai parodė, kad 57 proc. 2-6 klasių mokinių kuprinių svoris atitinka higienos normos reikalavimus, t.y. kuprinių svoris sudaro ne daugiau kaip 10 proc. mokinio kūno masės. 43 proc. mokinių kuprinių buvo per sunkios. Daugiausiai kuprinių, kurios per sunkios, buvo užfiksuota 2 klasėje. Nustatyta, kad vyresnėse (5-6) klasėse sunkiausia kuprinė svėrė 5,8 kg., 5 klasės mokinės Augustinos Siaurukaitės. O lengviausia kuprinė buvo Lino Budriko ir svėrė 2,5 kg.

Pradinėse klasėse sunkiausios kuprinės savininkė Martyna Marčiukaitytė, svoris – 4,8 kg., o lengviausia 2 klasės mokinio Roko Barkausko – 1,6 kg.

Sunkiausiose kuprinėse buvo galima aptikti ne tik mokykloje reikalingų daiktų, bet ir žaislų ar dviem dienoms reikalingų knygų, pratybų sąsiuvinių.

Tęsinys 4 psl.

D. Balsytė

(Pradžia 3 psl.) **Kuprinių svėrimo akcija „Kas kuprinėje gyvena?“**

Džiugu, kad net 34 iš 49 akcijoje dalyvavusių mokinių prie kuprinių turėjo prisitvirtinę atšvaitą.

Mokinių paklausus, ar jiems jų kuprinės yra per sunkios, dauguma moksleivių atsakė, jog ne. Moksleiviai, jei reikia pagalbos, paprašykite tėvelių, pasitikrinkite savo kuprinių turinį, neškitės į mokyklą kuprinėse tik tai, kas jums tą dieną tikrai bus reikalinga. Saugokite savo sveikatą!

Visuomenės sveikatos priežiūros specialistė
Dovilė Balsytė

Pirmasis laikraštis – prieš 50 metų...

Buvo smagu mokyklos tinklapyje skaityti naujieną, kad Mokytojo dienos proga galėsime sklaityti naują mokyklos laikraštį. Nuoširdžiai sveikindamas visus pedagogus ir mokyklos darbuotojus su šia profesine šventę, o naujo laikraščio rengėjus – su puikiu sumanymu, kartu prisimindamas savo buvusius Mokytojus bei pagerbdamas šviesų Anapilin išėjusiųjų atminimą, noriu prisiminti, kad, ko gero, pirmas mokyklos leidinys pasirodė... dar 1967-1968 metais.

„Mokslo kankinys“ – taip drastiškai pavadinome šį savaitraštį, kurio XVIII abiturientų laidos XI klasės rudenį išėjo vos 8 ar 9 numeriai ir kuris pasirodydavo ant mokytojo stalo pirmadienio rytais. Tai toli gražu nebuvo laikraštis ar biuletenis šiuolaikiniu supratimu, o ranka perrašytas A4 formato susegtas straipsnių, atsiliepimų, humoro, literatūrinių bandymų kupinas rinkinys, paprastai pajvairintas pačių darytomis ir kampeliais prisegtomis nuotraukomis.

Laikraščio iniciatoriais buvo Justinas Adomaitis, vėliau pasirinkęs pedagogo profesiją, paskui perėjęs į žurnalistiką ir išleidęs knygą apie Balbieriškį, šių eilučių autorius, taip pat stojęs į lietuvių kalbą ir literatūrą, bet po tarnybos sovietinėje kariuomenėje pasirinkęs žurnalistiką, nuotraukomis aprūpino Algis Ramanauskas, dabar ūkininkaujantis Pabrasčiuose, patarimais padėjo Antanas Krilavičius, Mindaugas Akelaitis, Jūratė Valaitytė, Danutė Tarasevičiūtė, Irena Aleksandravičiūtė ir kiti klasiokai.

Savaitgaliais visą surinktą medžiagą dailia rašysena perrašydavo dabar jau amžiną atilsį Aldona Stanaitytė, nes tuo metu prieiti prie rašomosios mašinėlės miestelyje buvo nemaža problema. Ji būdavo nebent Kalinino kolūkio kontoroje, pašte, bibliotekoje ar mokyklos raštinėje. O mes, bręstantys jaunuoliai, apie kokį nors „blatą“ šiose įstaigose neturėjome žalio supratimo...

Reikia pridurti, kad „Mokslo kankinio“ leidyba vyko XI klasės ribose, tačiau leidinio tematika apėmė visos mokyklos gyvenimą. Aprašėme mokyklos įvykius, renginius, laisvalaikį, iškylas, nevengėme paliesti ir mokytojų gyvenimo, mokytojų ir mokinių santykių, negatyvių reiškinių... Kaip bebūtų keista, palietėme net tarptautinę padėtį, nes kaip tik tuo metu siautėjo Kinijos „kultūrinė revoliucija“, ir laikraštyje pasirodė ją pašiepiančių kūrinėlių bei nuotraukų...

Kai dėl mokytojų ir mokinių santykių, tai štai čia ir slypėjo povandeniniai rifai, tarsi vadinamo Velnio tilto Nemune pavojai. Mokyklos direktorė G. Minciuvienė ir mokytojų taryba dar buvo tolerantiška, kol mes švelniai pašiepdavome kai kurių mokytojų ir mokinių savybes, bet kai užkabinome chemijos mokytojos ir jos dukters – mūsų bendraklasės – santykius, atsivėrė tikras pragaras: pasipylė dvejetai leidėjams, grasinimai, kad su tokiais pažymiais neįstosite niekur, negausite geros charakteristikos, ir apskritai – nurimkite, žurnalistikos korifėjai... Gali būti, kad tuo neramiu Sovietų Sąjungai metu (juk tik ką praūžė Prahos pavasaris, siautė Kinija, suaktyvėjo disidentinė veikla) mūsų laikraštėlis pasiekdavo ir rajono valdžią...

Iš tikrųjų, teko nurimti: laikraštukas tapo bedantis, vien tik mūsų kūrinėliais užpildytas, lėkštas, tad netrukus leidybinė ugnelė ir išblėso. Mums tai buvo gera pamoka, kad ši profesija visada susijusi su konformizmu, susitaikymu, pataikavimu, gal net korupcija, jeigu, žinoma, jaunas žmogus su tuo gali taikstytis. Kita vertus, mes jau sukaupėme šiokį tokį patyrimą, patenkinome savo kūrybinius norus, gavome gerą pamoką, kuri gyvenime labai pravertė. Kaip sakoma, nėra to blogo, kas neišeitų į gera...

Č. Iškauskas

Dabar kitas metas. Prabėgo beveik pusšimtis metų. Neįtikėtinai pasikeitė leidybinės sąlygos, laisvo žodžio samprata. Bet, sveikindamas su puikia iniciatyva, besirenkantiems šį kelią noriu vieno palinkėti: niekada neatsisakykite savo principų, savo vertybių, kurias jums suformavo tėvai, aplinka, laikmetis.

Sėkmės kūrybinėje veikloje!

Česlovas Iškauskas
žurnalistas, politikos apžvalgininkas,
XVIII laidos abiturientas

Atminties kelias

Rugsėjo 23 d. - Lietuvos žydų genocido aukų atminimo diena. Šią atmintiną datą mes jau ne vienerius metus minime ir mokykloje. Mokytojas Vitas Rymantas Sidaravičius visą mokyklos, ir ne tik, bendruomenę pakvietė į netradicinę pamoką „Atminties kelias“ Pamokojeminėjime dalyvavo Prienų rajono savivaldybės administracijos direktorius Algis Marcinkevičius, Balbieriškio seniūnė Sigita Ražanskienė ir Balbieriškio parapijos klebonas Remigijus Veprauskas. Mokyklos direktorius Stasys Valančius sakė, kad istorijos mes pakeisti negalime, tačiau turime ją gerai žinoti.

V. R. Sidaravičius veda renginį

Žydų genocido aukų atminimą pradėjome tylos minute. Žydiškai dainavo Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centro direktorė Neringa Garmuvienė. Mokytojas V. R. Sidaravičius trumpai papasakojo žydų tautos istoriją, parodė nuotraukų, žiūrėjome dokumentinio filmo ištraukas. Didelis dėmesys buvo skirtas Balbieriškyje gyvenusiems žydams. Sužinojome, kad žydai į Balbieriškį atsikėlė XVI - XVII a. Iš čia geras susisiekimas su Vilniumi, Kaunu. Centrinėje Balbieriškio gatvėje gyveno beveik tik žydų šeimos. Apie žydų vaikų mokymąsi mums papasakojo Ernesta ir Gerda.

Istorija šiai tautai negailestinga. Pasikeičia žydo įvaizdis pasaulyje: iš teigiamo, darbštaus, protingo žmogaus, jis tampa velniu, norinčiu užgrobti pasaulį. Žydų imama nekęsti, apie tai viešai rašoma spaudoje. Laura, Meinardas ir Mantas papasakojo, kas nutiko žydams, kaip su jais buvo elgiamasi po 1941 m. birželio 22 d. Lietuvių kalbos mokytoja Janina Grigutienė sakė, kad pirmiausia žydai masiškai naikinti buvo pradėti Žemaitijoje.

„Gimiau ir užaugau ant žydiško namo pamatų. Todėl ir domiuosi šių žmonių likimais!“ - sakė mokytojas V. R. Sidaravičius. Mes kiekvienas esame istorijos dalis, todėl žydų tautos istorija yra neatsiejama Lietuvos, Balbieriškio istorijos ir kultūros dalis.

Toma Petraškaitė, 5 klasė

Laikraščio kūrybinė grupė: vyr. redaktorė Rita Šalčiūtė. Mokiniai: Silvija Paužaitė, Toma Petraškaitė, Rasa Radžiūnaitė, Augustina Siaurukaitė, Rytė Juodžiukynaitė, Laura Charbakaitė, Paulina Makselytė, Klaudija Rutkauskaitė, Eglė Zujūtė, Monika Augaitytė, Stasys Bartkevičius.
Maketavo: neformalaus švietimo grupės „Mokyklinio laikraščio spaustuvė“ nariai (vadovas Žydrūnas Tautvydas).
Pastabas, pageidavimus pateikite: rita.salciute@gmail.com , ZTautvydas@gmail.com